

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Obdo/62/2018
Identifikačné číslo spisu: 1714202675
Dátum vydania rozhodnutia: 27.08.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Beáta Miničová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1714202675.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne: S. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XX, G., adresa na doručovanie: Advokátska kancelária MHS Legal, s.r.o., pre Moniku Feiertag, Galvaniho 7/D, Bratislava, proti žalovanému: EDYMAX Europe, s.r.o., so sídlom Hurbanova 21, Bardejov, IČO: 44 498 152, zastúpenému JUDr. Milošom Kvasňovským, advokátom so sídlom Dunajská 32, Bratislava, o zaplatenie sumy 2.400,- Eur s príslušenstvom, v konaní o dovolaní S. P., bytom J. XXXX, O. X., adresa na doručovanie: K., proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 15. februára 2018, č. k. 7Cob/37/2017-281, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie S. Bc. G. P., bytom J. H. XXXX, O. X. o d m i e t a.
- II. Žiadna zo strán n e m á na náhradu trov konania p r á v o .

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bardejov, ako súd prvej inštancie, rozsudkom zo dňa 19.06.2017, č. k. 1Cb/87/2014-238, zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť jej 2.400,- Eur s príslušenstvom. Určil, že žalovaný má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobkyňa v priebehu konania neunesla dôkazné bremeno pokiaľ ide o preukázanie nárokov uplatňovaných v tomto konaní, pretože svoje nároky odvodzovala z mandátnej zmluvy manažérskeho typu, avšak jej znenie vo forme datovanej a podpísanej zmluvy nepredložila, ale predložila len koncept tejto zmluvy. Predložila súdu dohodu o ukončení zmluvy, vystavenú a podpísanú zástupcom žalovaného, ktorá zachytáva vôľu žalovaného ukončiť k 31.10.2013 manažérsku mandátnu zmluvu z 01.06.2013. Žalobkyňa podľa okresného súdu v priebehu konania nešpecifikovala z čoho pozostávali fakturované práce, ktoré sa mali od uvedenej mandátnej manažérskej zmluvy realizovať. Z poskytnutej e-mailovej komunikácie vyplýva len to, že zamestnanec žalovaného doručil právnej predchodkyňi žalobkyne prostredníctvom e-mailu návrh dohody o ukončení zmluvy a príjmové doklady za mesiace september, október a november 2013, označené ako kompenzácia nákladov. Peniaze mali byť odovzdané osobne oproti odovzdaniu podkladov, ktoré mala právna

predchodkyňa dokončiť podľa obsahu správy, tá svedčí skôr v neprospech žalobkyne. Vyplyva z nej, že tu boli určité podklady, ktoré mala dokončené odovzdať zamestnancovi žalovaného a list žalovaného z 18.11.2013 smeruje k požiadavke špecifikovať, aký objem a rozsah prác právna predchodkyňa žalobkyne za mesiac október 2013 vykonala, tieto presne určiť, aby z nich bolo možné posúdiť vznik práva na odmenu. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení z 18.11.2016 uviedla, že právna predchodkyňa práce vykonávala v Mníchove a išlo o kancelárske práce, prípravu podkladov pre daňového poradcu a účtovníka. Neuviedla však, v akom rozsahu, aké práce vykonala právna predchodkyňa žalobkyne, či to bolo v súlade so zmluvou alebo s pokynmi na mieste. Tieto okolnosti zostali len v rovine tvrdení a žiaden dôkaz žalobkyňa v tomto smere nepredložila. Nakoľko žalovaný si v súlade so zmluvou uplatnil právo na zníženie odmeny o 100 % za mesiac október 2013 a list doručil právnej predchodkyňi žalobkyne 22.11.2013, teda v lehote podľa bodu 4.8 mandátnej zmluvy, podľa okresného súdu nárok na odmenu žalobkyňi nevznikol, pretože nebol preukázaný. Preto prvoinštančný súd žalobu zamietol. Výrok o trovách konania odôvodnil ustanovením § 255 ods. 1 C. s. p. a § 262 ods. 1 C. s. p.

3. Na odvolanie žalobkyne, Krajský súd v Prešove, ako súd odvolací, napadnutým rozsudkom zo dňa 15.02.2018, č. k. 7Cob/37/2017-281, rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil s tým, že žalovaný má nárok voči žalobkyňi na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

4. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia odvolací súd uviedol, že v zmysle § 387 ods. 1, 2 C. s. p., sa stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolací súd dodal, že v priebehu konania nebolo preukázané, že uplatňované nároky - práce skutočne vykonala žalobkyňa so zreteľom na námietky žalovaného, ktoré uplatnil pred začatím konania i v samotnom konaní. Prítom neboli súdu prvej inštancie predložené ani riadne špecifikácie prác, alebo doklady, ktoré by preukazovali, že skutočne práce boli v prospech žalovaného vykonané. Takýmto spôsobom podľa odvolacieho súdu nebola vyvrátená obrana žalovaného, že právna predchodkyňa žalobkyne si svoje povinnosti vyplývajúce z predmetnej mandátnej zmluvy neplnila. Tieto okolnosti a ani okolnosť, že v skutočnosti právny vzťah právnej predchodkyne žalobkyne a žalovaného by sa mal riadiť Zákonníkom práce, pretože išlo o pracovnoprávny vzťah, s poukazom na to, že predmetné práce a činnosti boli vykonávané na konkrétnom mieste a podľa pokynov žalovaného, podľa krajského súdu rovnako neboli preukázané, nakoľko žalobkyňa správnym procesným postupom nenavrhola dokazovanie ani podľa § 197 C. s. p., ktoré by bolo potrebné vo veci vykonať.

5. Odvolací súd ďalej uviedol, že pokiaľ ide o procesnú stránku veci, súd prvej inštancie nepochybil pokiaľ doručil žalobkyňi predvolanie na pojednávanie aj prostredníctvom elektronických prostriedkov, t. j. e-mailu. Ustanovenie § 100 ods. 2 C. s. p. totiž umožňuje flexibilný spôsob predvolávania sporovej strany na pojednávanie, a to vrátane telefonických alebo iných vhodných prostriedkov (pochopiteľne aj elektronických - e mailových prostriedkov) a okolnosť, že sporová strana prestala používať určitú e-mailovú adresu, podľa odvolacieho súdu nemôže byť pričítaná na ťarchu súdu. Konkrétne pokiaľ ide o pojednávanie z 19.06.2017, na ktorom bolo vo veci rozhodnuté, odvolací súd konštatoval, že žalobkyňa bola na toto pojednávanie predvolaná poštou na adresu svojho trvalého bydliska, pričom predvolanie si neprevzala a ako vyplyva zo záznamu v spise na č. l. 228, bola predvolaná aj prostredníctvom e-mailu (§ 100 ods. 2 C. s. p.), avšak na toto pojednávanie 19.06.2017 sa nedostavila. Za týchto okolností podľa odvolacieho súdu nemožno z hľadiska procesného s úspechom tvrdiť, že došlo k porušeniu práv žalobkyne, pokiaľ ide o jej vedomosť o pojednávaniach a zabezpečenie jej účasti na pojednávaniach.

6. Odvolací súd preto rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil. O trovách konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p.

7. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, podala Mgr. Bc. G. P., bytom J. H. XXXX, O. X., adresa na doručovanie: P.O. G. XX, XXX XX G. XXX, dovolanie. Prípustnosť dovolania odôvodnila tým, že procesným postupom krajského súdu, jej bolo znemožnené uskutočniť jej patriace práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ C. s. p.).

8. V podanom dovolaní dovolateľka mala za nesporné, že súd nevedel zodpovedať podstatnú právnu

otázku, či išlo v predmete konania o mandátny vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným, alebo o vzťah pracovnoprávny. Dovolateľka dodala, že zo strany žalovaného išlo o jej nelegálne zamestnávanie, t. j. k výkonu závislej práce fyzickou osobou mimo pracovnoprávny vzťah so znakmi subordinácie, resp. organizačnej podriadenosti zamestnanca; práce vykonávanej v mene zamestnávateľa, osobne podľa pokynov zamestnávateľa a za splnenia ďalších podmienok. Dovolateľka má za to, že išlo o zastieranie pracovnoprávneho vzťahu žalovaným vzťahom iným, kedy namiesto uzavretia pracovnej zmluvy medzi zamestnancom a zamestnávateľom, dochádza k uzavretiu inej formy zmluvy, pričom uzavretie takéhoto vzťahu nie je legálnym zamestnávaním. Napadnuté rozhodnutie je preto podľa dovolateľky arbitrárne.

9. Na základe uvedeného, dovolateľka navrhuje napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

10. Žalovaný sa k podanému dovolaniu nevyjadril.

11. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podala včas dovolateľka v súlade s § 429 ods. 2 písm. a/ C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok bol podaný osobou, ktorá na to nie je oprávnená, preto je potrebné dovolanie odmietnuť (§ 447 písm. b/ C. s. p.).

12. V novom civilnom sporovom kódexe je dovolanie upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Civilný sporový poriadok (ako aj predtým platný a účinný Občiansky súdny poriadok) právnou úpravou dovolania (podmienok, za ktorých je dovolanie procesne prípustné) a dovolacieho konania nezaručuje, že každé podané dovolanie bude vždy prípustné a že dovolací súd sa vždy bude zaoberať aj vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia. Úspešné uplatnenie dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku je prvotne podmienené záverom dovolacieho súdu, že tento opravný prostriedok je aj prípustný. Pokiaľ dovolací súd nedospeje k uvedenému prvotnému záveru, platná právna úprava mu neumožňuje, aby v dovolacom konaní pristúpil k vecnému prieskumu napadnutého rozhodnutia a konania, v ktorom bolo vydané. Pokiaľ teda dovolací súd dospeje k záveru, že dovolanie je procesne neprípustné, musí tento opravný prostriedok odmietnuť bez toho, aby sa zaoberal vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia. Pre opačný prístup dovolacieho súdu nedáva Civilný sporový poriadok zákonný podklad v žiadnom z jeho ustanovení. Teda, predpokladom toho, aby dovolací súd preskúmal dovolaním napadnuté rozhodnutie z hľadiska uplatneného dovolacieho dôvodu je jeho zákonná prípustnosť.

13. Prípustnosť dovolania predpokladá splnenie subjektívnej a objektívnej podmienky jeho prípustnosti. Subjektívna podmienka prípustnosti dovolania zohľadňuje osobný aspekt tohto opravného prostriedku, t. j. to, či dovolanie podala na to oprávnená osoba. Objektívna podmienka prípustnosti dovolania zohľadňuje vecný aspekt tohto opravného prostriedku, t. j. to, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vykazujúcemu zákonné znaky rozhodnutia, proti ktorému je dovolanie prípustné. Vymedzená je ustanoveniami § 419 C. s. p. až § 421 C. s. p.

14. Záver o tom, že dovolanie je procesne prípustné vyžaduje súčasné splnenie oboch podmienok, t. j. podmienky subjektívnej a podmienky objektívnej.

15. Vo všeobecnosti platí, že posúdenie subjektívnej podmienky prípustnosti dovolania predchádza posúdeniu objektívnej podmienky jeho prípustnosti. Pokiaľ dovolací súd dospeje k záveru, že dovolateľ z určitého dôvodu nie je subjektívne oprávnený podať dovolanie, nie je potrebné ďalej skúmať, či jeho dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vykazujúcemu znaky niektorého z rozhodnutí uvedených v § 419 a nasl. C. s. p., t. j. či spĺňa objektívnu podmienku prípustnosti dovolania.

16. Podľa ustanovenia § 424 C. s. p., dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

17. Podľa ustanovenia § 447 písm. b/ C. s. p., dovolací súd odmietne dovolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou.

18. Subjektívnu legitímáciu k podaniu dovolania nemá strana sporu bezvýhradne. Z povahy dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku vyplýva, že ho môže podať len tá strana sporu, ktorej bola rozhodnutím odvolacieho súdu spôsobená ujma na jej právach. Rozhodujúcim pritom je výrok súdneho rozhodnutia, pretože existenciu prípadnej ujmy možno posudzovať len z procesného hľadiska. Pri tomto posudzovaní nemožno vziať do úvahy subjektívne presvedčenie strany sporu, ale len objektívnu skutočnosť, že rozhodnutím odvolacieho súdu jej bola spôsobená ujma, ktorú možno odstrániť len zrušením alebo zmenou napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu. Oprávnenie podať dovolanie prislúcha preto len tej strane sporu, v ktorej neprospech vyznieva pomer najpriaznivejšieho výsledku, ktorý súd pre stranu sporu mohol založiť svojim rozhodnutím a výsledku, ktorý svojim rozhodnutím založil, pokiaľ spôsobená ujma je zároveň odstrániteľná tým, že dovolací súd napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zruší alebo zmení. Ak podá dovolanie strana sporu, ktorej rozhodnutím odvolacieho súdu nebola spôsobená žiadna ujma na jej právach, ktorú by bolo možné odstrániť zrušením alebo zmenou rozhodnutia odvolacieho súdu, dovolací súd dovolanie takejto strany sporu odmietne podľa § 447 písm. b/ C. s. p.

19. V prejednávanom spore sú stranami žalobkyňa S. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XX, G., adresa na doručovanie: Advokátska kancelária MHS Legal, s.r.o., pre S. P., A. X/D, G. a žalovaný EDYMAX Europe, s.r.o., so sídlom Hurbanova 21, Bardejov, IČO: 44 498 152. Dovolanie podala S.. Bc. G. P., ktorá pred podaním žaloby svoju pohľadávku postúpila na žalobkyňu S. P.. V čase podania dovolania S.. Bc. G. P. stranou sporu nebola a touto sa právne relevantným spôsobom v zmysle § 80 C. s. p. nestala len na základe priloženého oznámenia o postúpení pohľadávky. Proti napadnutému rozhodnutiu odvolacieho súdu tak dovolanie podala osoba, ktorá nikdy nebola a ani nie je stranou sporu, ktorej výrokom rozsudku odvolacieho súdu, by bola spôsobená ujma.

20. Keďže najvyšší súd pri skúmaní subjektívnej podmienky prípustnosti dovolania dospel k vyššie uvedenému záveru, bolo potrebné dovolanie Mgr. Bc. G. P., bytom J. H. XXXX, O. X., adresa na doručovanie: P.O. G. XX, XXX XX G. XXX, ako podané neoprávnenou osobou podľa § 447 písm. b/ C. s. p., odmietnuť.

XX. O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 2 C. s. p.

22. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (ust. § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.